

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 655/2013

2014/EES/54/47

frá 10. júlí 2013

um sameiginlegar viðmiðanir um rökstuðning fyrir fullyrðingum sem eru notaðar í tengslum við snyrtivörur (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1223/2009 frá 30. nóvember 2009 um snyrtivörur⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 2. mgr. 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Endanlegir notendur, eins og þeir eru skilgreindir í f-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1223/2009, standa frammi fyrir mjög fjölbreyttum fullyrðingum í tengslum við virkni, innihald og áhrif snyrtivara. Þar eð snyrtivörur gegna svo miklu hlutverki í lífi endanlegra notenda er mikilvægt að sjá til þess að upplýsingarnar sem þeim eru veittar með slíkum fullyrðingum séu nytsamlegar, skiljanlegar og áreiðanlegar og geri þeim kleift að taka upplýstar ákvarðanir og velja þær vörur sem hæfa best þörfum þeirra og væntingum.
- 2) Helsti tilgangur fullyrðinga um snyrtivörur er að upplýsa endanlega notendur um eiginleika og gæði varanna. Fullyrðingarnar eru nauðsynlegar til að gera greinarmun á vörum. Þær stuðla einnig að því að hvetja til nýsköpunar og ýta undir samkeppni.
- 3) Mæla skal fyrir um sameiginlegar viðmiðanir á vettvangi Sambandsins í því skyni að færa rök fyrir notkun fullyrðingar í tengslum við snyrtivörur. Aðalmarkmiðið með því að mæla fyrir um sameiginlegar viðmiðanir er að tryggja hátt verndarstig fyrir endanlega notendur, einkum vegna villandi fullyrðinga í tengslum við snyrtivörur. Sameiginleg nálgun á vettvangi Sambandsins ætti einnig tryggja að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna stefni fremur að sama marki með aðgerðum sínum og koma í veg fyrir röskun á innri markaðnum. Slík nálgun ætti einnig að auka samvinnu milli landsbundinna yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd neytendaverndar, eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 frá 27. október 2004 um samvinnu milli innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á framkvæmd laga um neytendavernd (reglugerð um samvinnu um neytendavernd) ⁽²⁾.
- 4) Ákvæði 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 1223/2009 gilda um vörur sem falla undir skilgreininguna á snyrtivöru í 2. gr. þessarar reglugerðar. Sameiginlegu viðmiðanirnar eiga aðeins við þegar svo hefur verið metið að varan sem um ræðir sé í raun snyrtivara. Það er lögbærra landsyfirvalda og landsdómstóla að ákveða hvaða reglurammi gildir í hverju tilviki fyrir sig.
- 5) Sameiginlegu viðmiðanirnar skulu gilda með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum og um breytingu á tilskipun ráðsins 84/450/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB, 98/27/EB og 2002/65/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 (tilskipun um óréttmæta viðskiptahætti)⁽³⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2006/114/EB frá 12. desember 2006 um villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar (kerfisbundin útgáfa)⁽⁴⁾ og um aðra gildandi löggjöf Sambandsins.
- 6) Nota skal sveigjanlega nálgun við að miðla skilaboðunum til endanlegra notenda til þess að tekið sé tillit til félagslegrar, málfarslegrar og menningarlegrar fjölbreytni Sambandsins og til að viðhalda nýsköpun og samkeppni í evrópskum iðnaði. Slík nálgun er í samræmi við meginreglurnar sem Evrópuþingurinn setti fram en hann hefur nokkrum sinnum bent á að til að ákvarða hvort fullyrðing geti verið villandi fyrir neytandann sé nauðsynlegt að fhuga væntingar hins síðarnefnda, að teknu tilliti til hins sértæka samhengis og aðstæðna sem fullyrðingin verður til í, þ.m.t. félagslegra, menningarlegra og málfarslegra þátta⁽⁵⁾.
- 7) Sameiginlegu viðmiðanirnar skulu ekki miða að því að skilgreina og tilgreina orðalag sem er hægt að nota í fullyrðingum um snyrtivörur en tryggja um leið að sömu meginreglur séu virtar í öllu Sambandinu.
- 8) Til að sjá til þess að sameiginlegu viðmiðanirnar um snyrtivörur gildi frá sama degi og reglugerð (EB) nr. 1223/2009 skal þessi reglugerð gilda frá 11. júlí 2013.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórn. ESB L 190, 11.7.2013, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 125/2014 frá 27. júní 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 59.

⁽²⁾ Stjórn. ESB L 364, 9.12.2004, bls. 1.

⁽³⁾ Stjórn. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjórn. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 21.

⁽⁵⁾ Sjá t.d. mál C-220/98, Estée Lauder Cosmetics vs. Lancaster [2000] ECR I-00117, 29. málsgrein.

- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um snyrtivörur.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Þessi reglugerð skal gilda um fullyrðingar í formi texta, heita, vörumerkja, mynda og myndrænna tákna eða annars konar tákna, sem gefa til kynna með beinum eða óbeinum hætti eiginleika snyrtivöru eða virkni hennar, á merkingum, við að bjóða hana fram á markaði og við auglýsingar. Hún skal gilda um allar fullyrðingar, án tillits til miðils eða gerðar tækis til markaðssetningar, fullyrðinga um virkni vörunnar og markhópin.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. júlí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

2. gr.

Ábyrgðaraðilinn, sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1223/2009, skal sjá til þess að orðalag fullyrðingar í tengslum við snyrtivörur samræmist þeim sameiginlegu viðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum og sé í samræmi við gögnin, sem sanna áhrifin sem fullyrt er að snyrtivaran hafi, í vöruupplýsingaskjalinu sem um getur í 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 1223/2009.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá og með 11. júlí 2013.

VIÐAUKI

SAMEIGINLEGAR VIÐMIÐANIR

1. Samræmi við lög

- 1) Fullyrðingar sem gefa í skyn að varan hafi verið leyfð eða samþykkt af lögbæru yfirvaldi innan Sambandsins skulu ekki leyfðar.
- 2) Ásættanleiki fullyrðingar skal byggjast á skilningi endanlegs meðalnotanda, sem er tiltölulega vel upplýstur og tiltölulega athugull og varkár, á snyrtivörinni, að teknu tilliti til félagslegra, menningarlegra og málfarslegra þátta á markaðnum sem um er að ræða.
- 3) Fullyrðingar sem gefa þá hugmynd til kynna að sérstakur ávinningur sé af vöru þegar sá ávinningur er einungis uppfylling á lágmarksskilyrðum laga skulu ekki leyfðar.

2. Sannleiksgildi

- 1) Ef fullyrt er á vörinni að hún innihaldi tiltekið innihaldsefni skal það innihaldsefni hafa verið sett í vöruna af ásetningi.
- 2) Fullyrðingar sem vísa til eiginleika tiltekins innihaldsefnis skulu ekki gefa til kynna að fullunna varan hafi sömu eiginleika ef svo er ekki.
- 3) Kynningarefni (e. *marketing communications*) skal ekki gefa til kynna að tjáðar skoðanir séu sannprófanlegar fullyrðingar nema skoðunin byggist á sannprófanlegum gögnum.

3. Stuðningsgögn til sönnunar

- 1) Fullyrðingar vegna snyrtivara, bæði beinar og óbeinar, skulu studdar fullnægjandi og sannprófanlegum sönnunargögnum, án tillits til þess hvers konar stuðningsgögn eru notuð þeim til rökstuðnings, þ.m.t. mat sérfræðinga, eftir því sem við á.
- 2) Taka skal tillit til nýjustu tækni í starfsvenjum vegna sönnunargagna við rökstuðning fullyrðinga.
- 3) Ef rannsóknir eru notaðar sem sönnunargögn skulu þær eiga við um vöruna og um fullyrtan ávinning, notuð skal vel útfærð, vel framkvæmd aðferð (gild, áreiðanleg og samanburðarnákvæm) og siðferðileg sjónarmið skulu virt.
- 4) Umfang sannana eða rökstuðnings skal vera í samræmi við tegund fullyrðingar sem gerð er, einkum að því er varðar fullyrðingar um verkun sem gæti valdið öryggisvandamáli ef hún er ófullnægjandi.
- 5) Ekki skal gerð krafa um rökstuðning með yfirlýsingum sem eru greinilega ýktar og sem ekki er ætlast til að endanlegur meðalnotandi taki bókstaflega (ofhvörf) eða með yfirlýsingum af óhlutbundnum (e. *abstract*) toga.
- 6) Yfirlýsing sem eignar (beint eða óbeint) fullunna vörinni innihaldseiginleika skal studd fullnægjandi og sannprófanlegum sönnunargögnum, s.s. með því að sýna fram á að innihaldsefnið sé fyrir hendi í hrifstyrk.
- 7) Mat á ásættanleika fullyrðingar skal byggt á vægi rökstuddra vísbendinga úr öllum tiltækum rannsóknum, gögnum og upplýsingum, með hliðsjón af eðli fullyrðingarinnar og ríkjandi, almennri þekkingu endanlegu notendanna.

4. Ráðvendni

- 1) Kynning á nothæfi vöru skal afmarkast við fyrirliggjandi stuðningsgögn.
- 2) Fullyrðingar skulu ekki eigna viðkomandi vöru tiltekna (þ.e. einstaka) eiginleika ef svipaðar vörur hafa sömu eiginleika.
- 3) Ef verkan vöru tengist tilgreindum skilyrðum, s.s. notkun með öðrum vörum, skal það koma greinilega fram.

5. Sanggirnir

- 1) Fullyrðingar vegna snyrtivara skulu vera hlutlægar (e. *objective*) og skulu ekki kasta rýrð á samkeppnisaðila né heldur á innihaldsefni sem eru notuð á löglegan hátt.
- 2) Fullyrðingar vegna snyrtivara skulu ekki skapa rugling við vöru samkeppnisaðila.

6. Upplýst ákvarðanataka

- 1) Fullyrðingar skulu vera greinilegar og skiljanlegar endanlegum meðalnotanda.
 - 2) Fullyrðingar eru óaðskiljanlegur hluti vara og skulu fela í sér upplýsingar sem gera endanlegum meðalnotanda kleift að taka upplýsta ákvörðun.
 - 3) Kynningarefni skal taka tillit til getu markhópsins (íbúa viðkomandi aðildarríkis eða hluta íbúa þess, t.d. endanlegra notenda á mismunandi aldri og af ólíku kyni) til að skilja efnið. Kynningarefni skal vera greinilegt, nákvæmt, eiga við og vera markhópnum skiljanlegt.
-